

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/197/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010790
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816010790.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 30. 10. 2017 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému S. H.

rozhodol:

Obžalovaný S. H., nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom K., prechodne bytom J. - G., O. XX/X

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu syna H. H., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. XX P/XX/XXXX, právoplatným 09. 01. 2014, je zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 80 euro mesačne vopred, s účinnosťou od 01. 09. 2013, vždy do 20. dňa v mesiaci, do rúk matky S. O. v období od 01. 09. 2015 do 30. 10. 2017 sa plneniu tejto zákonnej povinnosti úmyselne vyhýba v mieste bydliska matky v Prievidzi tým, že od 08. 06. 2015 do 07. 09. 2015 pracoval v spoločnosti Y. s. r. o., kde s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer v skúšobnej dobe z dôvodu neospravedlnenej absencie, dňa 30. 11. 2015 sa zaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, odkiaľ bol dňa 06. 06. 2016 vyradený pre nespokojnosť, od 14. 04. 2016 do 10. 07. 2016 bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti Z., s. r. o., kde bol ukončený pracovný pomer zo strany zamestnávateľa pre jeho nespokojnosť s prácou u obžalovaného, po čom sa nezaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho dlhuje na zameškanom výživnom sumu 1 840,- euro, pričom bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi č. XT XXX/XXXX, právoplatným 22. 01. 2016 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

t e d a:

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čím spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona

a z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 13 (trinásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkyňu O., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy číslo listu 11 - 14, 30 - 41, správy číslo listu 15 - 29, register trestov číslo listu 50, trestný rozkaz číslo listu 57.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18. 09. 2017, okrem iného, uviedol, že v žalovanom období užíval drogy, v súčasnosti tomu už tak nie je asi trištvrte roka. Pokiaľ sa týka zameškaného výživného predpokladá, že toto bude môcť uhradiť pôžičkou, ktorú očakáva. Od 03. 03. 2017 platí na syna H. výživné 30 eura mesačne. Predtým od 01. 09. 2015 neplatil nič. Je pravdou, že v auguste 2015 svojvoľne prestal chodiť do práce spoločnosti T&B SK. Potom robil vo firme JIA XIANG čašníka, pracoval tam asi polroka. Prestal tam pracovať z toho dôvodu, že dostával nízky zárobok. Denne dostával 10 euro. Je možné, že v tejto firme pracoval od 14. 04. 2016 do 10. 07. 2016. Je pravdou, že v období medzi prácou u týchto dvoch zamestnávateľov bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Z evidencie úradu práce bol vyradený z dôvodu, že neprišiel na povinný kontakt. V súčasnosti je evidovaný na úrade práce, poberá 56 euro. Nebol práceneschopný v období, keď neplatil výživné. Je pravdou, že v súčasnosti je práceneschopný, od marca 2017. Súvisí to s tým, že bral drogy. Naposledy bol so synom na Mikuláša roku 2016, odvtedy tohto mu matka nechce dať. Na otázku samosudcu uviedol, že tú pôžičku si chce vybaviť jeho priateľka. Od marca 2017 každý mesiac zaslal poškodenej 30 euro, celkom za 6 mesiacov. Na hlavnom pojednávaní dňa 30. 10. 2017, okrem iného, uviedol, že od pojednávania 18. 09. 2017 zaplatil na výživné 60 euro.

Svedkyňa O. na hlavnom pojednávaní dňa 18. 09. 2017, okrem iného, uviedla že aktuálny dlh na výživnom je 1 740,- eura, pretože obžalovaný od marca 2017 platí mesačne výživné 30 euro. Za obdobie od septembra 2015 do februára 2017 obžalovaný nezaplatil žiadne výživné, odvtedy platí po 30 euro mesačne. Má vedomosť, že v uvedenom období obžalovaný bol aj nezamestnaný, taktiež pracoval, ale ho vyhodili z práce. V žalovanom období nebolo ani cestou exekútora nič vymožené na výživné. Z dôvodu neplatenia výživného obžalovaným v žalovanom období sa nedostal syn do nebezpečenstva núdze. Na otázku samosudcu uviedla, že od toho marca zaplatil obžalovaný za 6 mesiacov 180 euro. Na hlavnom pojednávaní dňa 30. 10. 2017, okrem iného, uviedla, že od posledného pojednávania obžalovaný zaplatil len 60 eur.

Na čísle listu 12 - 13 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. 3T 156/2015 zo dňa 07. 10. 2015, právoplatný dňa 22. 01. 2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 9 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 22 mesiacov.

Na čísle listu 19 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 27. 09. 2016 z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 30. 11. 2015 do 06. 06. 2016, kedy bol vyradený pre nespoluprácu.

Na čísle listu 32 sa nachádza správa firmy Y. z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol vo firme zamestnaný v období od 08. 06. 2015 do 07. 09. 2015 ako baník v Nemecku, bol s ním zrušený pracovný pomer v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa, pretože od 31. 08. 2015 bola u tohto evidovaná neospravedlnená absencia. V mesiaci ju on 2015 zarobil v čistej mzde 1 572,51 euro, v mesiaci júl 2015 2 333,12 euro a v mesiaci august 2015 1 034,33 euro.

Na čísle listu 41 sa nachádza správa firmy Z. Prievidza, podľa ktorej obžalovaný bol zamestnaný vo firme od 14. 04. 2016 do 10. 07. 2016. Pracovná morálka obžalovaného nebola v súlade s požiadavkami zamestnávateľa, preto s ním bola ukončená dohoda o pracovnej činnosti zo strany zamestnávateľa.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná samotnou výpoveďou obžalovaného na dvoch hlavných pojednaniach, taktiež výpoveďami svedkyne O. na dvoch hlavných pojednaniach, ktoré sa uskutočnili v tejto trestnej veci a tiež je preukázaná listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného je zrejmé a preukázané, že obžalovaný napriek tomu že trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. XT XXX/XXXX zo dňa 07. 10. 2015, právoplatným dňa 22. 01. 2016 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, aj v nasledujúcom období, od 01. 09. 2015 až do rozhodnutia súdu dňa 30. 10. 2017 sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a zároveň spáchal tento čin hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Úmyselné vyhýbanie sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti spočíva, podľa ustálenej súdnej praxe, v tom že počas žalovaného obdobia bol v dvoch prípadoch s obžalovaným ukončený pracovný pomer zo strany zamestnávateľa, v jednom prípade počas žalovaného obdobia obžalovaný bol vyradený pre nespoluprácu z evidencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi. Tieto skutočnosti sa, podľa ustálenej súdnej praxe, považujú za úmyselné vyhýbanie sa plneniu zákonnej povinnosti vyživovať iného. Aj keď v poslednom období, najmä po podaní obžaloby, obžalovaný sčasti plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči poškodenej O., ktorá toto potvrdila, je preukázané, že za žalované obdobie obžalovaný zostal dlhovať poškodenej O. výživné vo výške 1 840 eura. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, ako vyplýva z registra trestov, bol doteraz štyrikrát súdne trestaný, v prípade prvých troch odsúdení sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným trestným rozkazom okresnom súdu Prievidza č. XT XXX/XXXX zo dňa 07. 10. 2015, právoplatným dňa 22. 01. 2016. Správa z miesta bydliska bližšie skutočnosti neuvádza. Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že obdobie od 20. 08. 2012 do 23. 08. 2014 bol postihnutý za štyri priestupky v oblasti dopravy.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa, ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery na možnosť jeho nápravy. Súd zistil v prípade obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznanie a oľutovanie trestnej činnosti) a vzhľadom na skutočnosť, že sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. XT XXX/XXXX, s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 13 mesiacov, pričom pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Podľa názoru súdu takto uložený trest dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a zároveň ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.